
Stil Zitten, Onverstoorbaar

Originele Engelse versie:
[Sitting Still, Imperturbable | Plum Village](#)

Sitting Still Hut
Upper Hamlet, Plum Village
20 juli 2009

Aan mijn studenten in Bat Nha, Tu Hieu en overal,

Thay zit in de '*Sitting Still Hut*', in de Upper Hamlet van Plum Village terwijl hij deze brief aan jullie schrijft. De zomerretraite in Plum Village is erg vreugdevol en vredig. Er zijn economische moeilijkheden in de wereld, maar het aantal mensen dat naar Plum Village komt gedurende deze vier weken is nog steeds erg groot. Misschien is het wel groter dan de voorgaande jaren. Er zijn niet alleen veel kinderen, maar ook veel tieners tussen de 13 en 18 jaar. Het aantal jongvolwassenen van 18 tot 25 jaar is ook vrij groot. Elke leeftijdsgroep oefent samen, heeft samen dharmadelen, gevolgd door 's avonds samen eten. Zo delen ze hun ervaringen met de beoefening met elkaar en bouwen ze aan broeder- en zusterschap. De Wake Up beweging voor de jonge westerse vrienden groeit ook snel. Heb je de Wake Up T-shirts gezien? Er komen jaarlijks veel jonge mensen naar Plum Village; zij zijn gewend aan de manier van leven en beoefenen in Plum Village, dus ze zijn in staat om degenen die net voor het eerst komen te helpen.

Op de ochtend van 16 juli 2009 toonde broeder Phap Trien in de New Hamlet voor het eerst het polshorloge met de aanduiding voor het huidige moment. Dit horloge was ontworpen door onze jonge monniken in de Upper Hamlet, met Thay's kalligrafie: 'het is nu.' Telkens wanneer we onze hand optillen om op ons horloge te kijken, zal het ons laten weten dat dit het huidige moment is. Er is een ontwerp voor mannen en een ontwerp voor vrouwen. Diezelfde dag kwamen 150 mensen naar de boekwinkel om het horloge te kopen. Een lekenbeoefenaar klakte met zijn tong en zei: "Dit is echt een briljant idee." We noemen het "het horloge van het huidige moment." Broeder Phap Trien was een van de twee jonge monniken die Thay hielpen bij het ontwerpen van dit horloge. De andere was broeder Phap Chieu, die ook erg jong is en die aan het eind van dit jaar de lamprtransmissie zal ontvangen! Dit horloge is vervaardigd in de Verenigde Staten.

Er kwamen zo'n 800 lekenvrienden naar de derde week van de zomerretraite uit ongeveer 50 landen. Met de permanente bewoners erbij, hebben we nu meer dan 1000 mensen in de vier Hamlets. Toch is het heel vredig en kalm. Iedereen is blij om loopmeditatie te doen op de heuvel bij de New Hamlet, in het bos van de Lower Hamlet en om zitmeditatie te doen onder de eiken van de Upper Hamlet, kijkend in de richting van de Lower Mountain Hamlet. Het Zuivere Land is niet langer een idee; het wordt werkelijkheid tijdens deze loop- en zitmeditatiesessies. Zowel kinderen als volwassenen zijn in staat om in het huidige moment te vertoeven.

Toen Thay gisteren de dharmalezing hield, zag hij een moeder die naar de dharmalezing luisterde en tegelijkertijd haar kind borstvoeding gaf; moeder en kind waren duidelijk gelukkig. In de Aziatische cultuur is het nog niet geaccepteerd dat een moeder naar de dharmalezing luistert, terwijl ze haar kind borstvoeding geeft, omdat de mensen zullen denken dat dit niet respectvol genoeg is voor de Dharma. Maar Thay vindt dat dit een omgeving is voor toegepast boeddhisme - het kind kan, terwijl het de voedzame melk van haar moeder ontvangt voor haar lichaam, ook profiteren van de vredige en kalme atmosfeer in de meditatiezaal als spiritueel voedsel. Voor Thay is dit een prachtig beeld. We weten niet of onze camerabroeder of -zuster de kans heeft gehad om het op de video op te nemen of niet.

Ook al moesten gedurende deze vier weken de monniken, nonnen en meewerkende lekenbeoefenaars veel tijd en energie investeren om onze lekenvrienden te begeleiden en te verzorgen, toch voelden we ons allemaal gelukkig met het geluk van de lekenvrienden. De transformatie en vreugde van onze lekenvrienden zijn wezenlijk voor het voeden van het geluk van onze permanente bewoners. De mogelijkheid hebben om anderen geluk te brengen is het verlangen van spirituele beoefenaars en wij, leraar en leerlingen, hebben deze mogelijkheid in Plum Village, Deer Park, Blue Cliff en overal elders. Thay ziet duidelijk voor zich dat in de toekomst elk land vele oefencentra zoals Plum Village moet hebben om tegemoet te komen aan de groeiende behoefte aan beoefening. De dharmaleraren die wij opleiden zullen de verantwoordelijkheid hebben om in de toekomst overal zulke oefencentra op te richten. Ons doel is niet het overbrengen van de leer en ook niet om meer boeddhistische volgelingen te krijgen. Ons doel is oefenomgevingen te creëren, zodat iedereen een kans heeft om te komen oefenen, om lijden te transformeren en te leren hoe je gelukkiger kunt zijn in het leven. We willen nooit dat lekenbeoefenaars hun culturele en spirituele wortels verloochenen. Integendeel, we moedigen hen altijd aan om terug te gaan en om de stroom van hun tradities te verhelderen.

"Bezorgd zijn over en weer"

We hebben veel geleerd van wat er de afgelopen maanden met het Prajna klooster is gebeurd. Thay heeft de laatste weken veel brieven van jullie uit Prajna ontvangen. Jullie vertellen me veel verhalen, maar er is geen brief die niet de zin bevat: 'Lieve Thay, maak je alsjeblieft geen zorgen over ons.' Jullie formulering betekent: 'Lieve Thay, wij maken ons geen zorgen over onszelf, maar wel dat jij je zorgen maakt over ons!' Als Thay zich zorgen maakt, dan zal Thay ziek worden en dan zijn we verder van huis. Daarom schrijft Thay deze brief om je te laten weten: 'Thay maakt zich geen zorgen over jullie, dus maak je geen zorgen over Thay.' Dus geen "zorgen over en weer." Aan weerszijden hoeven we ons alleen maar op een mooie manier te gedragen, ons deel te doen en dat is genoeg! Is die boodschap duidelijk, mijn lieve kinderen?

Thay maakt zich geen zorgen over jullie, maar dat betekent niet dat Thay geen aandacht voor jullie heeft. Thay besteedt elke dag, elk uur en elke minuut aandacht aan jullie. Thay maakt zich geen zorgen over jullie omdat Thay vertrouwen in jullie heeft. Thay heeft het vertrouwen dat jullie je onder uitdagende en moeilijke omstandigheden trouw aan de Dharma kunnen gedragen. En jullie hebben bewezen dat jullie het kunnen. En daardoor is Thay's vertrouwen in jullie snel gegroeid. Dit brengt zoveel geluk, zowel Thay als voor jullie.

Vroeger zei je grootvader-leraar Thanh Quy (Thay's leraar) nooit tegen Thay dat hij van Thay hield of dat hij vertrouwen in Thay had. Dat was de manier van doen van de oudere generatie. Zij geloofden dat als zij hun liefde zouden uiten, die liefde aan heiligheid zou inboeten. Thay kon echter de liefde en het vertrouwen van grootvader-leraar voelen en Thay was heel gelukkig. Er is geen groter geluk voor een leerling dan de wetenschap dat hij geliefd is en vertrouwd wordt door zijn leraar. Thay's hele leven lang is hij gevoed door die stille liefde en dat vertrouwen van grootvader-leraar. En Thay gelooft dat grootvader-leraar ook veel geluk kende toen hij leerlingen had aan wie hij al zijn liefde en vertrouwen kon toevertrouwen. Thay is iemand met veel geluk, want Thay heeft vertrouwen in jullie. Vertrouwen hebben in jullie betekent vertrouwen hebben in de toekomst. Stel dat we geen vertrouwen in de toekomst hebben. Is het dan mogelijk om gelukkig te kunnen leven?

Thay vertrouwt erop dat jullie voldoende vermogen hebben om begrip te hebben, om lief te hebben en om een geweldloos antwoord te geven. Als we onze liefdevolle vriendelijkheid en ons mededogen kunnen behouden en elke moeilijke situatie met liefdevolle vriendelijkheid en mededogen kunnen beantwoorden, dan zal die helende energie ons beschermen. Dat is de energie van de Drie Juwelen. Er is geen bescherming die zo stabiel en veilig is als de energie van de Drie Juwelen, van begrip en van mededogen. De dag dat Thay het nieuws ontving dat er mensen waren die jullie klooster *Fragrant Palm Forest* binnenvielen, jullie bezittingen eruit gooiden, iedereen die in de weg stond wegduwden en naar de derde verdieping gingen om jullie allemaal in zitmeditatie aan te treffen, terwijl jullie de bodhisattva van het diepe luisteren Avalokiteshvara aanriepen, onverstoorbaar in jullie houding, en niet probeerend te reageren of terug te vechten, wist Thay dat jullie in staat zijn te doen waar Thay op gehoopt heeft en dat er voor Thay geen redenen meer zijn om bezorgd over jullie te zijn.

Thay maakt zich geen zorgen over jullie, maar veel mensen maken zich grote zorgen over jullie, in eigen land en over de hele wereld, Vietnamezen zowel als internationale vrienden, boeddhisten en niet-boeddhisten. Niet alleen je ouders en familieleden zijn bezorgd, maar ook de viervoudige sangha's, met of zonder verantwoordelijkheid in de *Buddhist Church*, zijn bezorgd om jullie. Jullie oudere en jongere monastieke broeders en zusters overal in het land en daarbuiten zijn ook bezorgd om jullie. En net als jullie, maakt iedereen zich ook zorgen om Thay. Ze zijn bezorgd dat Thay bezorgd is. En als Thay bezorgd is, zal Thay ziek worden. Hier in Plum Village dachten jullie medebroeders en -zusters allemaal dat Thay erg bezorgd over jullie was, vooral tijdens de heftigste dagen. Tijdens die dagen deed Thay vaak zitmeditatie of loopmeditatie om extra energie naar jullie te sturen. Het was op een van de meest intense dagen dat alle monniken en nonnen van de vier *hamlets* naar Thay's hut kwamen om de dag voor kloosterlingen bij te wonen. Toen ze zagen dat Thay bij de beek Phuong Khe zat, er fris en zonder zorgen uitzag, waren ze allemaal verrast en blij. Het bleek dat iedereen zich zorgen maakte over jullie en over Thay. Och, arme.

Thay hoorde diezelfde avond dat er een grote storm was in *Prajna*. Iedereen was blij. Als het zo regende en stormde, hadden de mensen niet de kans om jullie te komen lastigvallen. Als het zo hard regende, konden jullie tenminste wat water verzamelen, zodat je de dag door kon komen. Een goede vriend vertelde Thay dat hij op een van die roerige dagen naar *Prajna* belde en dat hij het gelach van de jonge monniken en nonnen kon horen. Dit stelde hem gerust. Thay gelooft dat als er geen broederschap en zusterschap zou zijn, als we niet wisten

welke richting we moesten aanhouden en hoe we ons in moeilijke situaties moesten gedragen, en als we geen vertrouwen hadden in het pad van liefde, we op geen enkele manier die lach en die levensvreugde zouden kunnen behouden.

De moeilijkheden die *Prajna* overkomen vergroten niet alleen Thay's vertrouwen in jullie, maar ze openen ook de ogen van vele mensen. Dankzij die moeilijkheden komt de waarheid langzaam aan het licht. Al die tijd willen mensen beweren dat wat er bij *Prajna* gebeurt een kleine, interne aangelegenheid is, niet de moeite waard om als nieuws te communiceren, niet de aandacht waard van mensen in binnen- en buitenland. Wij wisten allemaal vanaf het begin dat het hier niet ging om een interne strijd om een tempel, maar dat het het gevolg was van een waanidee: dat de aanwezigheid van *Prajna* een bedreiging zou kunnen zijn voor de nationale veiligheid, omdat de monniken en nonnen van *Prajna*, dat wil zeggen jullie, mensen zijn die politiek willen bedrijven. Heeft de televisiezender in Lam Dong die theorie niet twee keer geopperd? Er was iemand die belde om *Prajna* te helpen en hij kreeg te horen: "Dit is een kwestie van nationale veiligheid en je moet je er niet mee bemoeien." Wat er in *Prajna* is gebeurd bewijst dat die verzinsels totaal onwaar zijn. Het zo voorstellen, het zo verzinnen is als wat er in de soetra staat over het schetsen van een schilderij in de lucht: zonder doek en zonder schetspapier kan het nooit getekend worden! Nu kan iedereen in het land en over de hele wereld zien dat de monniken, de nonnen en de aspiranten bij *Prajna* maar één ding doen en dat is beoefenen en anderen begeleiden bij de beoefening.

Het doel van beoefenaars is voor onszelf te oefenen om ethische en culturele waarden die langzaam werden en worden uitgehold te transformeren en te herstellen, zodat we kunnen helpen om de verspreiding van onheil in de maatschappij, zoals geweld, drugsverslaving, prostitutie, zelfmoord, gebroken gezinnen, corruptie en machtsmisbruik, een halt toe te roepen. Tegelijkertijd kunnen we iedereen in de samenleving helpen om een gezond spiritueel richtsnoer te hebben. Na die stormen ziet iedereen dat jullie echte beoefenaars zijn. Jullie zijn jong, maar jullie aspiratie om anderen te helpen is heel groot en jullie vertrouwen in een nationale ethiek is onwankelbaar. Jullie zijn niet naar *Prajna* gekomen om roem, een positie of land na te jagen, maar jullie kwamen voor een ideaal - een ideaal om te beoefenen en om zo het leven te helpen.

Een aantal mensen was opgehitst om naar *Prajna* te komen om jullie te bedreigen en weg te jagen, maar dankzij jullie liefdevolle en geweldloze reacties hebben zij ingezien dat jullie echte beoefenaars zijn, dat jullie hun kinderen zijn, hun broers en zusters, hun spirituele metgezellen. Dus huilden ze en vertrokken. Herinneren jullie je de keren dat mensen werd gezegd jullie aan te vallen? Toen ze jullie bodhisattva Avalokiteshvara hoorden aanroepen, brachten velen hun handpalmen bijeen en gingen in de richting van jullie woonvertrekken 'Wolk op de Berg', 'Gloedvolle Haard' en 'Geurend Palmbos'. Daarna vertrokken ze zonder zich bij de menigte aan te sluiten. Het was door jullie mededogende en geweldloze gedrag dat zij zich realiseerden dat wat zij gehoord hadden niet waar was en wat zij met eigen ogen gezien hadden was het beeld van ware jonge beoefenaars.

Thay vertrouwt erop dat veel politieagenten, na dagen en maanden met jullie in aanraking te zijn geweest, na jullie wettelijke papieren en verblijfsvergunningen te hebben opgeëist en na getuige te zijn geweest van vele groepen mensen die georganiseerd waren om naar *Prajna* te komen om jullie te beledigen en op te hitsen - ook hebben ingezien dat jullie ware

beoefenaars zijn en dat jullie niet verlangen naar politiek. Er zijn beslist politiemensen die thuiskomen en alleen in het donker zitten te huilen, niet begrijpend waarom ze dingen moeten doen die ze eigenlijk niet willen doen en die zich afvragen waarom de aanwezigheid van zulke vreedzame monniken en nonnen gevaarlijk is voor de nationale veiligheid, zoals anderen hen verteld hebben?

De eerwaarde Duc Nghi weet absoluut zeker dat jullie waarachtige monastieke beoefenaars zijn, die de voorschriften en de aandachtige omgangsvormen getrouw volgen. Thay Duc Nghi heeft ook zijn eigen lijden. Aan de ene kant wil hij zijn eigen ambities verwezenlijken. Aan de andere kant voelt hij zich schuldig en ongemakkelijk omdat hij zich onvriendelijk moet gedragen tegenover zijn eigen broeders en zusters op het pad. Thay heeft gehoord dat er geen nacht is dat Thay Duc Nghi niet huilt. Dit is zo pijnlijk! Su Phu Duc Nghi (onze jonge broers en zusters verwijzen naar de eerwaarde abt als 'Su Phu', wat leraar-vader betekent) vertelde je oudere broeders vele malen dat hij veel druk van buitenaf kreeg. De leerlingen van Su Phu Duc Nghi weten ook dat jullie de leefregels en aandachtige omgangsvormen heel stabiel beoefenen, dat jullie alleen maar willen oefenen en dat jullie je nooit willen inlaten met politiek of anderen bezittingen willen afnemen. Maar als ze eenmaal in de machinerie verstrikt zijn geraakt kunnen ze niet meer stoppen. De broeders Dong (de monastieke leerlingen van de eerwaarde Duc Nghi) hebben ook hun eigen lijden en zij kunnen beslist niet goed slapen of eten. Thay heeft gehoord dat jullie de broeders Dong altijd met respect benaderen, dat jullie ze nooit bekritisieren of verwijten maken en dat jullie elke keer dat jullie ze zien je handpalmen als een lotus bijeen brengt om ze te begroeten. Thay is hier erg blij mee. Onze basisbeoefening is niet toe te staan dat ons broeder- en zusterschap vernietigd wordt. We moeten voorbereid zijn, zodat als die dag komt, we onze betrekkingen gemakkelijk kunnen herstellen.

De ware praktijk is niet alleen het beoefenen van leefregels en aandachtige omgangsvormen naar buiten toe, voor de vorm. Als we niet weten hoe we diep moeten kijken, als we geen effectieve beoefening hebben, dan kunnen we geen zorg dragen voor de energie van geweld, angst, lafheid en haat in ons. Als die energieën ons lichaam en onze geest beheersen, dan kunnen we niet doen alsof we kalm en geweldloos zijn. Thay hoorde het verhaal over een van onze jonge novicen, die nog geen jaar gewijd is en die getraind was in vechtsporten. Toen een aantal jongemannen naar jullie woonvertrek 'Beginnersgeest' kwam en jullie bedden en bezittingen opzettelijk naar buiten gooiden, kon die jonge broeder hun gewelddadige provocatie niet verdragen. Hij vroeg zijn mentor om toestemming om die mannen aan te pakken.

De jonge novice zei: "Sta me alsjeblieft toe te stoppen als monnik. Ik kan het niet meer verdragen. Ik heb maar 15 minuten nodig om al die gangsters te verslaan. Daarna zal ik, als dat nodig is, voor zes maanden of een jaar de gevangenis in gaan. Als mijn tijd erop zit, keer ik terug om weer monnik te worden."

Zijn mentor was een jonge dharmaleraar, nog geen 30 jaar oud, maar hij zei tegen zijn leerling: "Beste broeder, noem die jonge mensen geen gangsters. Het zijn ook jonge mensen zoals jij, maar ze zijn verkeerd voorgelicht, dus gedragen ze zich zo. Zij denken dat wij gangsters zijn die hier gekomen zijn om de gebouwen en het land over te nemen. Zij zijn het slachtoffer van verkeerde informatie en zij hebben eerder hulp nodig dan straf. Zij zijn jullie

vijanden niet. Jullie vijand is de woede die jullie beheerst. Ga hier zitten en begin diep en lang te ademen. Omarm de woede in je en kijk diep in de aard ervan. Als je de woede in je kunt beheersen, kun je begrip en liefde opwekken en zul je fris worden. In de toekomst zul je in staat zijn om die mensen te helpen begrijpen dat de informatie die ze te horen kregen verkeerd is. Dan zullen ze zich niet gedragen zoals ze zich nu gedragen. De Boeddha deed dat, Thay deed dat en nu moet jij dat doen. Ga zitten. Ga hier zitten en oefen, m'n jonge broeder.

De jonge novice ging zitten om te oefenen. Die eerste ademhalingen waren luid als het rommelen van een koe, zwaar en moeizaam, maar langzaam kalmeerde hij en uiteindelijk was hij in staat zijn geest te beheersen. Een paar dagen later zei hij: "Oeps! Als ik die dag niet had geoefend, als ik geweld had gebruikt om op geweld te reageren, dan had ik het grote voorbeeld van de Boeddha en van Thay teniet gedaan, want de Boeddha en Thay zouden zich nooit zo gedragen."

Liefde, begrip en geweldloosheid zijn geen onderwerpen om over te praten. Het zijn oefeningen waar we diep in moeten kijken en die we moeten beoefenen. Er zijn mensen die al 20 of 30 jaar beoefenen, maar wanneer zij irritante en provocerende situaties tegenkomen, dan kunnen zij hun woede en angst niet de baas zijn en dan reageren zij met gewelddadig gedrag. Onder jullie zijn er die nog maar drie of vier jaar beoefend hebben en er zijn er die nog maar zes maanden beoefend hebben, maar toch zijn jullie in staat om je kalm te gedragen omdat jullie een concrete dharmabeoefening hebben: het herkennen, omarmen en transformeren van jullie niet-heilzame mentale formaties. Daardoor kunnen de mensen zien dat jullie echte beoefenaars zijn en dat jullie dharmabeoefening niet alleen is voor 'beginners op een rudimentair niveau' of alleen voor 'meditatie op de buitenkant', zoals de kritiek van sommige mensen luidde. In deze dharmabeoefening moeten we voor honderd procent in geloven. Het is onze ultieme waarheid, rechtstreeks onderwezen door de Boeddha in de soetra over 'de volkomen bewuste ademhaling'.

Thay ziet dat vele eerwaarden, met of zonder positie in de *Buddhist Church*, ook hebben ingezien dat jullie werkelijk graag leren en beoefenen en dat je wereldse roem en ambitie hebt losgelaten om het pad van ware monastieke beoefenaars te volgen. Zij weten dat jullie ijverig de leefregels en bewuste omgangsvormen in praktijk brengen. Zij hebben dus hun best gedaan om jullie te beschermen, ook al zijn hun capaciteiten beperkt. Thay herinnert zich dat ze in een officieel document duidelijk schreven: "Het *Prajna* klooster is een instelling die behoort tot de *Buddhist Church*. Wie op een juiste manier praktizeert mag er blijven wonen. Wie zich misdraagt en geweld vertoont, die moet vertrekken."

Soms ondersteunden deze eerwaarden door middel van hun officiële geschriften jullie, zodat jullie vreedzaam onder hun bescherming konden wonen. En onlangs hebben ze orders gegeven dat gewelddadig gedrag moet stoppen en dat elektriciteit en water weer voor jullie moeten worden aangesloten. Weet je niet dat dit al veel is voor deze eerwaarden om te doen? Als de situatie niet is zoals zij hopen, komt dat omdat hun invloed beperkt is. Daarnaast moeten er ook andere voorwaarden zijn. Zodra de waarheid duidelijk wordt zullen gunstige omstandigheden kunnen samenkomen: over een paar jaar, als het duidelijk is dat de aanwezigheid van het *Prajna* klooster helemaal niet gevaarlijk is voor de nationale veiligheid. Integendeel, als velen zien dat het helpt om de ethische, morele en culturele

waarden van het land recht te doen en te herstellen, dan zal die angst en dat wantrouwen verdwijnen en dan zullen wij in vrede kunnen oefenen en anderen kunnen helpen.

Weten jullie dat iedereen op dit moment, in ons land en over de hele wereld, *Prajna* kent en dat iedereen zich bewust is van wat er gebeurd is? Iedereen is in staat om jullie kalme en geweldloze beoefening te zien en iedereen is trots op jullie. De foto van jullie, stil zittend in meditatie temidden van geweld en provocatie, is wijd en zijd verstuurd en miljoenen mensen hebben hem bekeken. Het verschilt niet veel van de foto van de eerwaarde Quang Duc die zichzelf in 1963 in brand stak om tot vrede op te roepen.

We worden omarmd en beschermd door vele spirituele vrienden. Thay weet dat zijn kinderen niet bezorgd zijn, omdat jullie weten dat Thay niet bezorgd is. Jullie hoeven daar alleen maar heel stil te zitten, net zoals Thay en jullie broeders en zusters hier alleen maar heel stil hoeven te zitten en dan zal vast en zeker de donder kalmeren en zullen de wolken oplossen. Onze energie van stilte is de energie van begrip en liefde. Dit is een Edele Stilte en het is ook een Donderende Stilte.

Ook al zijn wij, leraar en leerlingen, als je naar de buitenkant kijkt, morgen misschien op verschillende plaatsen, we zullen elkaar altijd hebben. Het diamantzaad zit in het hart van ieder van jullie en in de toekomst zal ieder van jullie een geurig palmblad worden; ieder van jullie zal een *Prajna*-klooster worden. Er zullen honderden en duizenden *Prajna*-kloosters zijn in ons vaderland en in de wereld. Het wordt geleidelijk aan realiteit, nietwaar, m'n kinderen? Wij zijn een sangha en we zijn niet de gevestigde orde. Laat Thay voor jullie een gedicht opschrijven van zenmeester Tinh Quang, die in het midden van de 12e eeuw leefde. Dit gedicht weerspiegelt de vrijheid en de onbevreesdheid van de zenmeester. Als we het lezen, voelen we ook dat de zenmeester spreekt over onze eigen houding:

*Boven is er geen dak om met pannen te dekken
Beneden is er geen land om een paal in te slaan
De persoon met een wandelstok komt aan
De persoon in vreemde kledij keert weer
Wanneer de handelingen samenkomen
Is het als een draak die zich stort op zijn prooi*

Jullie moeten bedenken dat de prooi in dit geval de bal is waarmee de draken, op het dak van de tempel op een wonderbaarlijke manier spelen.

Het is inmiddels tijd om een dharmalezing te gaan geven. Thay zal jullie later weer schrijven.

In liefde en vertrouwen,
Thay,
Nhất Hạnh